

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115204441
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8115204441.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobkyne: N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. D. XXXX/X, XXX XX A., právne zastúpenej JUDr. Ernestom Vokálom, advokátom so sídlom Hlavná 61, 080 01 Prešov, proti žalovanému Všeobecnej úverovej banke, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 821 09 Bratislava, právne zastúpenému Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16C/75/2015-93 zo dňa 10.06.2016 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.:

„Súd určuje, že spotrebiteľský úver vyplývajúci zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX/XXXXXXXX zo dňa 31.10.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Návrh žalovaného na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. zamietá.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 328,61 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalovaný uzavrel so žalobkyňou dňa 31.10.2013 Zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni pôžičku vo výške 2.000,- eur, náklady spotrebiteľa predstavujú čiastku 1.742,80 eura, celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť predstavuje 3.742,80 eura. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy dospel k záveru, že žalovaný pri jej uzatváraní nedôsledne aplikoval ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Pre uvedený nedostatok zmluvy je potrebné pôžičku na jej podklade považovať s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za úver bez úrokov a bez poplatkov. Mal za to, že úrok vo výške 32 % ročne dojednaný v zmluve o pôžičke možno považovať za úrok v rozpore s dobrými mravmi aj vzhľadom na skutočnosť, že v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru (október 2010) bola priemerná výška úrokovej sadzby pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami domácnostiam s dobou konečnej splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 15,10 % ročne. Pokiaľ sa týka návrhu žalovaného na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach, tak súd tento návrh na prerušenie konania v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania voči žalovanému.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal nedôslednú aplikáciu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a nedostatok naliehavého právneho záujmu.. Mal za to, že výška odplaty nie je v rozpore s dobrými mravmi. Trval na tom, že v danej veci boli splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo zmenil a žalobu zamietol. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom č.k. 20Co/35/2017-140 zo dňa 26.04.2018 na odvolanie žalovaného rozhodol, cit.:

„I. Pokračuje v konaní s právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, a to spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155.

II. Potvrďuje sa rozsudok.

III. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie zmluvný vzťah sporových strán správne posúdil ako vzťah spotrebiteľský a zmluvu uzavretú stranami sporu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. V súlade so zákonom tiež zameral dokazovanie na zistenie, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje zákonom vyžadované náležitosti; dospel pri tom k správnejmu záveru, že v danom prípade úver poskytnutý žalovanej je bezúročný a bez poplatkov preto, lebo zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Vo vzťahu k rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (ďalej tiež len „Súdny dvor“) vo veci C-42/15 (ďalej tiež len „Rozsudok“) uviedol, že Súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine, prejednávanej veci sa však týka špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek a v tomto prípade objasňujúca klauzula má svoj význam (pre transparentnosť a schopnosť spotrebiteľa zorientovať sa v celkovej cene úveru). Preto považoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za správny, pričom rozhodnutie ním aj o trovách konania (odvolacieho) s konečnou platnosťou odôvodnil právne ustanoveniami § 255 ods. 1, § 396 ods. 1 a čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku a vecne neúspechom žalovaného a pasivitou úspešnej žalobkyne, ktorej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Podľa názoru dovolateľa zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená v danom prípade, zodpovedá ustanoveniam zákona a napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 CSP). To sa podľa neho týka nesprávneho záveru o nedostatku náležitosti spotrebiteľskej zmluvy predstavovanej rozpisom jednotlivých splátok, pričom závermi pojatými do odôvodnenia napadnutého rozsudku sa odvolací súd odchýlil od presne opačného názoru vysloveného pri výklade rovnakého ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) vo veci jeho sp.zn. 3Cdo/146/2017, ktoré treba považovať za výraz ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Navrhol preto rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší súd“ alebo ako „dovolací súd“) uznesením č.k. 3Cdo/197/2018 zo dňa 23.06.2020 zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu opodstatnenosti námietky dovolateľa, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v takej otázke (splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.), ktorá je podkladom pre záver o požiadavke sformulovanej aj v petite žaloby z prejednávanej veci (o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný - § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.), pričom poukázal na závery v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017, ktoré zastáva aj v prejednávanej veci, čo znamená i potrebu stotožnenia sa s názorom dovolateľa, že v danom prípade uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere primeraným (zákonu aj Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS) zodpovedajúcim) spôsobom určovala všetky predpísané náležitosti.

6. Odvolací súd po vrátení veci dovolacím súdom, viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP), opätovne preskúmal rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Z obsahu spisu má odvolací súd za nepochybne preukázané, že medzi žalobkyňou ako klientom, resp. dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného (spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.) bola dňa 31.10.2013 uzatvorená Žiadosť a Zmluva o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXXX/XXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“). Na základe Zmluvy o úvere bol žalobkyni ako starobnej dôchodkyni s priemerným mesačným príjmom vo výške 385,- eur, poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur. V uvedenej Zmluve o úvere sa nachádzali údaje o celkovej čiastke úveru (3.742,80 eura), o počte splátok (60), výške splátky (62,38 eura), fixnej ročnej úrokovej sadzbe (32 %), RPMN (32 %) - pričom priemerná hodnota RPMN bola stanovená v sadzbe 20,83 % o celkových nákladoch spotrebiteľa (1.742,80 eura) a o termíne konečnej splatnosti (10/2018).

8. Odvolací súd uvádza, že každý súd je povinný v spore so slabšou zmluvnou stranou skúmať výšku zmluvného úroku a jeho primeranosť, a to bez ohľadu na to, či sa tohto prieskumu spotrebiteľ ako slabšia zmluvná strana domáha alebo nie.

9. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že zmluva o úvere, v ktorej je dojednaný neprímerane vysoký úrok, ktorý možno považovať za úžerný, je bez akýchkoľvek pochybností v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorý poukázal aj súd prvej inštancie, v zmysle ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom a napokon v demokratickej spoločnosti nemôže ako celok obstať.

10. Civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi, pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru. Pri zjavnom využití aj ľahkovážnosti dlžníka stačí, že k využitiu nadvlády nad dlžníkom dôjde hoci len z nedbanlivosti (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/71/2011 zo dňa 08.12.2011).

11. Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

12. Uvedené ustanovenie, ale nemožno vykladať tak, aby do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch sa zahrňovali i údaje od tých subjektov finančného trhu, ktoré poskytujú neprímerane až úžernícke úroky. Pripustenie takejto možnosti rozhodne nebolo vôľou zákonodarcu, a preto pre účely zistenia výšky obvyklej odplaty sa musí vychádzať z údajov finančných inštitúcií poskytujúcich spotrebiteľské úvery za primerané odplaty riadiac sa zásadou dobrých mravov upravenou v ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

13. Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka patrí k právnym normám s relatívne neurčitou hypotézou, t. j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, dopredu neobmedzeného okruhu okolností. Pri posudzovaní, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade či v rozpore s dobrými mravmi, zákon výslovne neurčuje z akých hľadísk má súd vychádzať. Rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka alebo ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je vždy potrebné urobiť po starostlivej úvahe, v rámci ktorej musia byť zvážené všetky rozhodujúce okolnosti.

14. Pri dojednávaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné

neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. V zmluve dohodnutá úroková sadzba úveru vo výške 32 % viac ako 2,5 - násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu 12,96 % uplatňovanú bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Dohodnutá úroková miera teda podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto je potrebné prijať záver o neplatnosti dojednaní o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

15. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú ex offo súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Z absolútne neplatnej dohody o úrokoch žalovanému nemožno priznať žiadne právo.

16. Pokiaľ ide o otázku úmyslu obohatiť sa na neprimeraných úrokoch a poplatkoch, odvolací súd poznamenáva, že rozsudok by mal dať presvedčivú odpoveď na otázku, ako je možné „len z nedbanlivosti“ poskytovať úžerné úroky a poplatky (úžerníckime ale len z nedbanlivosti). Rozsudok nesmie postrádať zdravý logický úsudok a v tomto smere sa súd musí vyrovnáť s požiadavkou podnikania s odbornou starostlivosťou vo finančných službách, ktoré čo do nepriaznivého dopadu na súkromie občanov sú veľmi časté. Je dôležité zohľadniť názor mienky odbornej i laickej verejnosti k takejto výške úrokov a poplatkov z hľadiska dobrých mravov, ktorými sú pravidlá správania, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a sú súčasťou fundamentálneho hodnotového poriadku (porov. pre zmenu aj rozhodnutie KS v Ostrave vo veci Profi Credit 16Cm944/2010, cit., Řízením bylo jednoznačně prokázáno, že smlouva o revolvingovém úvěru č. xxxxxxxxxxxx ze dne 19. 10. 2009 uzavřená mezi žalobcem a žalovaným č. 2 jakožto dlužníkem je absolutně neplatná pro rozpor s dobrými mravy podle § 39 občanského zákoníku. Soud ze zákona a z úřední povinnosti (ex officio et ex lege) hodnotí platnost právních úkonů. Příčinou rozporu s dobrými mravy je skutečnost, že výše roční procentní sazby nákladů (RPSN) u této smlouvy o úvěru činí 96,31%, jde tak o nepřiměřeně vysoké, nebo-li lichvářské úroky. Soudu je z jeho činnosti známo, že nejvyšší bankovní úroky u srovnatelných úvěrů činí maximálně 20 % ročně, sjednaný úrok v projednávané věci je však téměř 5x vyšší, podle setrvalé judikatury nejvyššího soudu ČR je čtyřnásobek maximálního bankovního úroku považováno za odůvodnění právního závěru, že jde o ujednání, které je v rozporu s dobrými mravy a tedy absolutně neplatné podle § 39 občanského zákoníku (srovnej např. rozsudek nejvyššího soudu ČR z 15.12.2004 sp. zn. 21 Cdo1484/2004)". Alebo aj závery tunajšieho súdu , napr. vo veci 6Co 150/2015 a iné.

17. Judikatúra súdov nikdy nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok (porov. právne veci NS SR sp. zn. 1MCdo 1/09 z 31.7.2009, NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.4.2012, NS ČR sp. zn. 21Cdo 1484/04 z 15.12.2004, KS v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011, 3Co67/2012 z 24.10.2012.

18. Súd sa značne kriticky vyjadrili už aj k nižším úrokovým sadzbám (Krajský súd v Prešove vo veci 3Co 67/2008 (25%)). Nemecký BGH v rozsudku z 13. 3. 1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12 % percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 1.4.1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26 % na 18 % a sadzbu 26 % vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom.

19. Odvolací súd poukazuje na poznatky z vlastnej činnosti (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 3Co67/2008), ale aj z rozhodnutí iných súdov (porovnaj stránka MS SR, v časti: Komisia na posudzovanie podmienok spotrebiteľských zmluvách), že úverovanie nebankovník je pridrahé a pre sociálne slabšie obyvateľstvo to spôsobuje nezanedbateľné ťažké životné situácie. Ak dlžník má problémy splatiť istinu úveru, len ťažko si možno predstaviť, že zvládne splatenie aj príslušenstva pohľadávky v násobkoch úveru. Zmyslom a cieľom úverovania spotrebiteľov nemôže byť neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a niekoľkoročný stav splácania dlhu, počas ktorého je spotrebiteľ vystavený

stresovým situáciám. Takýto stav je na úkor kvality života človeka a dodávateľ to vyvolal neprimeranými úverovými podmienkami, pravdepodobne bez poznania reálnej schopnosti spotrebiteľa splatiť úver, za podmienok vopred stanovených dlžníkovi, ktoré, až na výšku úveru, spotrebiteľ nemohol nijako ovplyvniť.

20. Odvolací súd uzatvára, že dohodnutá výška úroku v predmetnej Zmluve o úvere je v rozpore s dobrými mravmi, vysoká a neprimeraná, a preto je v časti dohodnutého úroku neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalovanému právo na plnenie a žalobkyni povinnosť plniť. Dojednanie takto vysokej ročnej úrokovej sadzby nie je v súlade s dobrými mravmi, a takto poskytnutá odplata je neprimeraná k pohľadávke. Dojednaná výška úrokov odporuje všeobecnej predstave primeranosti a odporuje uznávaným normám morálky.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu Zmluva o úvere v časti dohodnutej úrokovej miery teda podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto je v tejto časti neplatná, keďže odporuje zákonu (§ 39 v spojení s § 41 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na uvedené je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené už nebolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné vyporiadavať sa s ostatnými námietkami žalovaného vzhľadom na skutočnosť, že ani judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19.02.1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998 - I, uznesenie Ústavného súdu SR z 23.06.2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Žalovaným uvádzané ostatné odvolacie námietky totiž nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

23. Relevantnej procesnej úprave založenej na pomere miery úspechu tej- ktorej sporovej strany súčasne zodpovedá i závislý výrok o trovách prvoinštančného konania.

24. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na skutočnosť, že úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní trovy odvolacieho konania nevznikli a žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, preto stranám sporu náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola. O trovách dovolacieho konania, o ktorých rozhodoval odvolací súd v zmysle § 453 ods. 3 CSP, rozhodol odvolací súd rovnako ako o trovách odvolacieho konania s prihliadnutím na skutočnosť, že úspešnej žalobkyni trovy dovolacieho konania nevznikli a žalovaný bol po zrušení rozhodnutia rovnako v odvolacom konaní neúspešný, preto stranám sporu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

26. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).